

βαρειόνειρο τό, Πελοπν. (Ἀρχαδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὐς. ὄνειρο.

Τὸ ἐν βαθεῖ ὑπνῳ ὄνειρον.

βαρειοξυλγὰ ἡ, ἀμάρτ. βαρυνξ' λγὰ Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὐς. ξυλγὰ.

Ἀδιαθεσία πρὸς ἐργασίαν, νωθρότης, ὀκνηρία.

Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαρειοσύνη.

βαρειοπόδαρος ἐπιθ. ΓΨυχάρ. Ἀγνή' 181.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὐς. ποδάρι.

Ὁ βαρέως βαδίζων, βηματίζων: Βαρειοπόδαρα τὰ μαν-
ροφορεμένα τ' ἀλόγατα προβαίνουν μετ' ὃ φέρετρο καὶ πάνε
ς τὸ νεκροταφεῖο.

βαρειοπούλλα ἡ, Ναύστ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. βαρεῖα, δι' ὃ ἰδ. βαρὺς, διὰ τῆς
καταλ. -πούλλα.

Μικρὰ σφύρα. Συνών. βαρειουδάκι.

***βαρειοπροῖκα** ἐπιθ. θηλ. βαροπροῖκα Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὐς. προῖκα.

Ἡ ἔχουσα μεγάλην προῖκα: Γνωμ.

Κάλλιον τὴν καλορριζικὴν παρὰ τὴν βαροπροῖκαν
(προτιμότερα τοῦ πλούτου ἢ εὐγένειας καὶ ἡ ἀγαθότης καὶ
ἐν γένει τὰ ἠθικὰ προσόντα). Συνών. *βαρειοπροϊ-
κοῦσα, βαρυπροικισμένη.

***βαρειοπροικοῦσα** ἐπιθ. θηλ. βαροπροικοῦσα Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρὺς, τοῦ οὐς. προῖκα καὶ τῆς πα-
ραγωγικῆς καταλ. -οῦσα, περὶ ἧς ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν
Ἀθηνᾶ 37 (1925) 180 κέξ.

***Βαρειοπροῖκα**, ὃ ἰδ.

βαρειορριζικὸ τό, Ἡπ. Κέρκ. Μεγίστ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὐς. ριζικό.

Ἡ κακὴ μοῖρα ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Σὰν τὸ ἤθελε ἡ μοῖρα του, τὸ βαρειορριζικό του,
ἀρρώστησ' ὁ καλύτερος, ὁ πλούσιος καὶ ἀντρεπωμένος

Ἡπ.

Ὡς τὸ ἤθελε ἡ μοῖρα της, τὸ βαρειορριζικό της,
τὰ πέρασε τὰ ἑκατό, τὰ διάβηκε τὰ χίλια

Κέρκ.

βαρειορριζικός ἐπιθ. Ἀνάφ. Ἀντικύθ. Ἡπ. Θήρ.

Ἴος Ἴων. (Κρήν.) Κάλυμν. Κάμπ. Κάσ. Κέρκ. Κρήτ. Κύθν.

Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Παξ. Ρόδ. Τήλ. Χίος κ.ά.—Λεξ. Μπριγκ.

Πρω. Δημητρ. βαρειορριζικούς Μακεδ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὐς. ριζικό.

Ὁ ἔχων βαρὺ ριζικό, ἀτυχής, δυστυχής ἐνθ' ἄν.: Παροιμ.

Παροιμ.

Ἀνθρωπος βαρειορριζικός ἀτός του καὶ ἀπατός του
κάνει κακὸ τῆς μοῖρας του ποῦ δὲν τὸ κἀν' ὀχτρός του
(ἐπὶ τοῦ πάσχοντος ἐξ ἰδίας ἀπερισκεψίας) Θήρ. || Ἀσμ.
Νὰ βγοῦν οἱ ναῦτες γιὰ νερό κ' οἱ σκλάβοι γιὰ τὰ ξύλα
κ' ἐγὼ τὸ βαρειορριζικό νὰ πέσω νὰ πεθάνω

Κέρκ.

Ἐνύχτωσε κ' ἐβράδυνασε καὶ ὅλοι πάνε νὰ κλίνουν
κ' ἐγὼ τὸ βαρειορριζικό σὰν ποῦ νὰ πάω νὰ μείνω;

Παξ. Συνεκδοχικῶς καὶ ἐπὶ πραγμάτων:

Ἀρχισε, γλώσσα, νὰ λαλῆς, ἀχείλη μου, μελέτα,
κορμί μου βαρειορριζικό, ὅσα τῷ ἄν' ἔχῃς πέτα

Ἴος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαρειόμοιρος.

βαρειόσκυλλο τό, Ζάκ. Πελοπν. (Αἰγιάλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὐς. σκυλλί.

1) Σκύλλος νωθρός, ὀκνηρός. 2) Μεταφ. ἄνθρωπος

ἀδρανής, ὀκνηρός, φυγόπονος.

Συνών. βαρειαρόσφυλλος, βαρειαρόσφυλλο, βα-
ρειαρόσφυλλος, βαρειαρόσφυλλο, κοπρόσφυλλο, τε-
μπελόσφυλλο.

βαρειοστεναμός ὁ, Λευκ. κ.ά.—ΝΠολίτ. Ἐκλογ. 210

—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὐς. στεναμός.

Βαθὺς στεναγμός ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Θιγαίνομαι, ξενίζομαι καὶ μοναχὸς θιγαίω

πῶς δὲ ραγίζουν τὰ βουνά, δὲν πέφτει τ' ἄστρο κάτω

ἀπὸ τὸν πόνο το' ἀδερφῆς καὶ ἀπ' τὸν καημὸ τῆς μάνας

καὶ ἀπὸ τὸ βαρειοστεναμὸ τῷ μαύρῳ χηράδω

ΝΠολίτ. ἐνθ' ἄν. Συνών. βαρειαναστεναγμα.

βαρειοσύνη ἡ, Πελοπν. (Οἶν. Τριφυλ.) βαρυσύνη
Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρεῖος, δι' ὃ ἰδ. βαρὺς.

Νωθρότης, ὀκνηρία, ραθυμία. Συνών. ἀδουλε-
ψιὰ 1β, ἀδουλιὰ 2, ἀκαμασιὰ, ἀκαματιὰ, ἀκαμα-
τσουλλιά, ἀκαματωσιὰ, ἀκαματωσύνη, ἀκαμω-
σιὰ 3, ἀραθυμιὰ 1, βαρειεμάρα, βαρειοξυλγὰ, βα-
ρειούλλα, βαρειωμάρα, βαρεμάρα, βαρεσιὰ 2,
βαρετωσύνη, βαρυκολία, ὀκνηρία, τεμπελιά,
τεμπελίκι, ἀντίθ. ἀβαρεσιὰ.

βαρειοταξιδιάρης ἐπιθ. ἀμάρτ. βαροταξιδιάρης
Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρὺς, τοῦ οὐς. ταξίδι καὶ τῆς καταλ.
-ιάρης.

Ὁ ταξιδεύων πολὺ μακρὰν ἢ ὁ μένων πολὺ εἰς τὰ ξένα:
Ἀσμ.

Ἐλ' ἀνοιξε τὸν Κωσταντῆ τὸν βαροταξιδιάρη.

βαρειοτουφεκὰ ἡ, ΣΠερειαδ. Σκλάβ. 88.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὐς. τουφεκὰ.

Βαρεῖα ἐκπυρσοκρότησις τουφεκιοῦ: Ποίημ.

Θαρεῖς πῶς παίρνουν τὰ βουνά, πῶς σχίζουν τὸν ἀέρα,
αὐτὲς οἱ βαρειοτουφεκῆς.

βαρειουδάκι τό, Σύμ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. βαρεῖα, δι' ὃ ἰδ. βαρὺς.

Βαρειοπούλλα, ὃ ἰδ.

βαρειούλλα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρειούλλης.

Βαρειοσύνη, ὃ ἰδ.: Γνωμ.

Ὅπου δῆς χοῦρες μαγοῦλες, | ὕπνος εἶναι καὶ βαρειούλλες.

βαρειούλλης ἐπιθ. Κρήτ. Θηλ. βαρειούλλα καὶ βα-
ρειούλισσα Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρεῖος, δι' ὃ ἰδ. βαρὺς, καὶ τῆς κα-
ταλ. -ούλλης. Κατὰ τύπ. ὑποκορ.

***Βαρειεμῆς**, ὃ ἰδ.: Γνωμ. Ὅπου βαρειούλλης καὶ
φαγᾶς.

βαρειούτσικα ἐπίρρ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ.ά. βα-
ρούτσικα Ἀνδρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρειούτσικος.

Ὀλίγον τι δυσαρέστως ἐνθ' ἄν.: Βαρειούτσικα τὸν ἤρτε
ποῦ τ' ἄκουσε.

βαρειούτσικος ἐπιθ. σύνηθ. βαρούτσικος Ἀνδρ.
Κεφαλλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Χίος—Λεξ. Μπριγκ.

Ὑποκορ. τοῦ ἐπιθ. βαρεῖος, δι' ὃ ἰδ. βαρὺς, καὶ τῆς
καταλ. -ούτσικος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁ ὀλίγον τι βαρὺς σύνηθ.: Παιδὶ-σταμνάκι βαρειού-

ταίκο σύνηθ. 2) Ὁ ὀλίγον τι δύσνους Θράκ. (Σαρεκκλ.): *Βαρειούταϊκος* ἔν' ὅς τὰ γράμματα. 3) Οὐδ. οὐσ., πρᾶγμα τι βαρὺ Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

βαρειοχερᾶς ὁ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαρύς*, τοῦ οὐσ. *χέρι* καὶ τῆς καταλ. -*ᾰς*.

**Ἀνθρωπος* γενναιόδωρος, ἐλευθέριος.

βαρειτζῆς ὁ, Σῦρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρεῖά*, δι' ὃ ἰδ. *βαρύς*, καὶ τῆς καταλ. -*τζῆς*.

Ὁ ἐν τῷ σιδηρουργεῖῳ χειριζόμενος τὴν βαρεῖαν σφύραν ἐργάτης.

βαρειωμάρα ἡ, πολλαχ. *βαρειουμάρα* Στερελλ. (Καλοσκοπ. Παρνασσ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. *βαρειωμός* καὶ τῆς καταλ. -*άρα*. *Βαρειοσύνη*, ὃ ἰδ.

***βαρειώνω**, μέσ. *βαρειώνομαι* Καππ. Μετοχ. *βαρειωμένος* ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαρεῖός*, δι' ὃ ἰδ. *βαρύς*.

1) Μέσ. φαίνομαι βαρύς, λυπῶ, δυσαρεστῶ Καππ.: Ἄσμ.

Ὡς τ' ἄκουσε καὶ ὁ βασιλεὺς πολὺ τὸν ἐβαρειώθη (τοῦ κακοφάνηκε). 2) Μετοχ. *βαρειωμένη* = ἔγκυος ἄγν. τόπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαρένω* Γ 1.

βαρεκῖνα ἡ, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ *varēs* ὀνόματος τῶν φυκῶν.

Ἡ χλωριούχος ἄσβεστος, χυμικὴ οὐσία λευκαντική. Συνών. *βρομοῦσα*. [**]

βαρέλλα ἡ, σύνηθ. *βαλλέρα* Ἡπ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι*.

1) Μέγα βυτίον διαφόρου ἐκασταχοῦ χωρητικότητος χρησιμοποιούμενον ὡς μέτρον ὑγρῶν σύνηθ.: **Ἐγινε* ἢ εἶναι σὰν *βαρέλλα* (ἐπὶ ἀνθρώπου ὀγκώδους). Συνών. *βαγένα* 1, *βουτσι*. Πβ. *βαρελλάρα*. β) Μετων. ἄνθρωπος παχύσαρκος, ὀγκώδης σύνηθ. 2) *Βαρέλλι* 2, ὃ ἰδ., Πελοπν. (Μάν.) 3) Ξύλινον βυτίον εἰς τὸ ὁποῖον θέτουν τὸ πρὸς ἄλλεσιν κριθάρι ἢ σιτάρι Κύθν. 4) Ὑδρία Ἡπ. Πελοπν. (Λάστ.) 5) Σπέρμα χόρτου τινὸς Σύμ.

βαρελλάδικο τό, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ θέματος τοῦ *βαρελλάδες*, πληθ. τοῦ οὐσ. *βαρελλάς*, καὶ τῆς καταλ. -*ικο*.

Ἐργαστήριον κατασκευῆς βαρελλίων, βαρελλοποιεῖον.

βαρελλάκι τό, σύνηθ. *βαριλλάκ'* βόρ. ιδιῶμ. *βαρελλάτσι* Πάρ. κ.ά. *βαρελ-λάκι* Ρόδ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* διὰ τῆς καταλ. -*άκι*.

1) Μικρὸν βαρέλλιον, βυτίον σύνηθ.: Φρ. *Κάνομε* τὰ *βαρελλάκια* (κυλιόμεθα ἀπὸ τὴν ὄχθην πρὸς τὴν θάλασσαν ἐν εἵδει βαρελλίων προκειμένου νὰ κολυμβήσωμεν) Μύκ. || Αἰνιγμ.

**Ἐχω* ἓνα *βαρελλάκι* | κ' ἔχει δυὸ λογίων *κρασάκι* (τὸ ἄβγδ) πολλαχ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαγενάκι*. 2) Εἶδος κοιλίου μικροῦ με σκληρὸν ὄστρακον Σῦρ. 3) Εἶδος λακέρδας Σῦρ. 4) Πληθ. *βαρελλάκια*, παιδιὰ καθ' ἣν οἱ παῖκται παρατάσσονται ὁ εἰς ὀπισθεν τοῦ ἄλλου κεκλιμένοι καὶ στηριζόμενοι διὰ τῶν χειρῶν ἐπὶ τῶν γονάτων, ὅτε ὁ πρῶτος τῆς σειρᾶς ὄρθιος ὦν στηρίζων τὰς χεῖρας εἰς τὴν ράχιν τοῦ δευτέρου ὑπερπηδᾷ αὐτόν, κατόπιν τὸν τρίτον καὶ καθεξῆς μέχρι τοῦ τελευταίου καὶ κλίνεται καὶ οὗτος, ὅτε ἐγείρεται ὁ δεύτερος

καὶ ὑπερπηδᾷ καὶ οὗτος καὶ οὕτω καθεξῆς Κεφαλλ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀβγάτισμα* 3, *ἀβδελλίτσα* 1.

βαρελλάρα ἡ, πολλαχ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* διὰ τῆς καταλ. -*άρα*, δι' ἣν ἰδ. -*αρος*.

Μέγα βυτίον. Πβ. *βαρέλλα* 1.

βαρελλάς ὁ, σύνηθ. *βαριλλάς* βόρ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -*ᾰς*.

1) Ὁ κατασκευάζων βυτία, βαρελλοποιὸς σύνηθ. Συνών. *βαγενᾶς* 1, *βαρελλίτζῆς*. Ἡ λ. ὡς κύριον ὄν. πολλαχ., καὶ ὡς τοπων. Ἀττικ. 2) Ὁ μεταφέρων καὶ πωλῶν ὕδωρ ἐντὸς ξυλίνων βυτίων πολλαχ.

βαρέλλας ὁ, Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -*ας*.

Ἐν τῇ συνθηματικῇ γλώσσῃ ὁ γέρων.

βαρελλεᾶ ἡ, *βαρελλέα* Κρήτ. (Χαν.) Πόντ. (Κερασ. Σάντ. κ.ά.) *βαρελλεᾶ* σύνηθ. *βαρελλέ* Δ. Κρήτ. *βαρελλία* Μέγαρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -*εᾶ*.

1) Ποσότης ὅσων χωρεῖ ἓνα βαρέλλιον σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Σάντ. κ.ά.): *Μὲν βαρελλεᾶ κρασί - λίγι* κττ. σύνηθ. **Ἐπιν κρασὶν βαρελλεᾶς* Σάντ. 2) Ὁσμὴ βαρελλίου (προερχομένη ἐκ τοῦ εἰδικῶς πρὸς κατασκευὴν χρησιμοποιομένου ξύλου) Κρήτ. (Χαν.)

βαρελλήσιος ἐπίθ. σύνηθ. *βαρελλήσιος* πολλαχ. *βαριλλήσιους* βόρ. ιδιῶμ. *βαριλλήδους* πολλαχ. βορ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -*ήσιος*.

Ὁ ἐκ βαρελλίου ξυλίνου προερχόμενος (εἰδικῶς ἐν αὐτῷ συσκευασμένος): *Βαρελλήσιο* τυρί. *Βαρελλήσιες* σαροδέλλες.

βαρέλλι τό, *βαρέλλιν* Πόντ. (Οἶν.) *βαρέλλι* κοιν. *βαρέλ-λι* Ἰκαρ. Χίος (Πυργ.) *βαρέλλ'* Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *βαρέλλι* Καλαβρ. (Μπόβ.) *βαλλέριν* Πόντ. (Κερασ.) *βαλλέρι* Ἡπ. (Δρόβιαν.) *βαλλέο'* Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.) *βαγέλλ'* Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *barrella*. Ὁ τύπ. *βαγέλλ'* κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. *βαγέρι*.

1) Δοχεῖον συνήθως ξύλινον ἐκ συνηρμοσμένων σανίδων καὶ ἐξωγκωμένον περὶ τὸ κέντρον, ἐνίοτε δὲ καὶ μετάλλινον, κυλινδρικὸν καὶ διαφόρων μεγεθῶν χρησίμον εἰς ἐναπόθεσιν οἴνου, ἐλαίου καὶ ἄλλων ὑγρῶν ἢ καὶ στερεῶν οὐσιῶν κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Φρ. **Ἐγινε βαρέλλι* (ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου ἐκ μέτης) σύνηθ. *Γιόμισε* τὸ *βαρέλλι* (ἐπὶ τῆς καταδήλου ἐγκυμοσύνης γυναικὸς) Πελοπν. (Γορτυν.) *Χαλῶ* τὸ *βαρέλλι* (ἀποσυνθέτω αὐτὸ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν) Κρήτ. *Κάνει* τὰ ὀρθὰ *βαρέλλια* (πέφτει ἀνάσκελα καὶ σηκώνει τὰ πόδια) αὐτόθ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπον *Βαρέλλι* καὶ τοπων. Καλαβρ. (Μπόβ.) Συνών. *βαγένα* 1. β) Μεταφ. ὁ πίνων ὑπερβολικῶς οἶνοπνευματώδη ποτὰ Πόντ.

2) Ὡς μέτρον χωρητικότητος σημαίνει ἐκασταχοῦ διαφορὸν περιεχόμενον ποσὸν κοιν.: **Ἐκανα* τόσα *βαρέλλια* *κρασί - λίγι* κττ. Συνών. *βαρέλλα* 2. 3) Τὸ ἐξ ἀργύλου εἰδικῶς κατασκευαζόμενον δοχεῖον ἐντὸς τοῦ ὁποίου τέκεται ἡ ὑαλουργικὴ ὕλη ἐντὸς τοῦ εἰδικοῦ κλιβάνου Σῦρ. (Ἐρμούπ.) 4) Ἡ ὑδροχόη τοῦ μύλου ἐνιαχ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαγένα* 2.

βαρελλιάζω Κρήτ. Πελοπν. (Συκεᾶ Κορινθ.) *βαριλλιάζω* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι*.

